

مرکز جهانی علوم اسلامی
جمهوری اسلامی ایران - قم - ۱۳۸

مدرسه عالی فقه و معارف اسلامی

«اتحاد عاقل و معقول از دیدگاه علامه طباطبائی و شهید مطهری»

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد
در رشته فقه و معارف اسلامی
گرایش؛ فلسفه اسلامی

نگارش؛ سید عزیز موسوی

استاد راهنمای حجۃ الاسلام و المسلمین عسکری سلیمانی امیری
استاد مشاور؛ حجۃ الاسلام و المسلمین حسین دیبا

آبان ۱۳۸۵

کتابخانه جامع مرکز جهانی علوم اسلامی

شماره ثبت: ۷۴۷

تاریخ ثبت:

✓ مسؤولیت مطالب مندرج در این پایان نامه به عهده نویسنده می باشد .

✓ هرگونه استفاده از این پایان نامه با ذکر منبع بلا اشکال است و نشر آن در داخل کشور منوط به اخذ

مجوز از مرکز جهانی علوم اسلامی است .

تقدیر و تشکر :

«من لم یشکر المخلوق لم یشکر الخالق» این جانب از تمامی زحمات و تلاش‌های جناب استاد حجۃ الاسلام والمسلمین سلیمانی امیری و جناب حجۃ الاسلام و المسلمین حسین دیبا که راهنمایی و مشاوره بندۀ را در این رساله بر عهده داشتند بی نهایت سپاس گذارم.

تقدیم و اهداء

به مادرم زهرا سلام الله علیها حجت خدا بر امامان و شهید ولایت و فخر خدابر

ملائک.

و به همسر و دخترم، مریم کوچولو.

مسئله اتحاد عاقل و معقول از اغمض مسائل و پردازه ترین مباحث فلسفی است که قدمتیش به زمان یونان باستان و دانشمندانی چون فرفریوس و اساتیدش باز می‌گردد و تا کنون معرکه آرای فلاسفه بوده است. سخن از اتحاد عاقل و معقول به تعبیری سخن از شناخت بعدی از نفس و جان آدمی و شناخت خالق در مقام فعل است که سرنوشت این ملکات و ادراکات را روشن نموده و به اثبات می‌رساند که هیچ فکری و ادراکی و هیچ عملی که مورد ادراک عالم قرار گرفته باشد، نیست نشده بلکه پایدار است، چرا که جزء آدمی شده و روز محشر هم با همین جان ساخته وارد صحنه قیامت می‌شویم مبنای بحث بر علم است که این از ره آوردهای حکمت متعالیه است که با اصول متقن در فلسفه توانست به اثبات برساند که مطلق ادراک چه ادراک در مرحله حس، وهم، و خیال همه داخل در مسئله اتحاد هستند و بر این اساس پیروان حکمت متعالیه مبانی خود را در این مسئله پایه گذاری کرده اند و مسئله دیگر معلوم بالذات است که دیگر از مباحث این مسئله است که علامه طباطبائی شهید مطهری آنرا با علم یکی دانسته اند که تحقق وجودش جدای از ذات عالم نیست. در اتحاد سه امر مورد احتمال است که با تفصیل آن به شش امر تحلیل می‌یابد که دو مورد از آن محل بحث ما در اتحاد است و آن امور این است: وجود خارجی یعنی معقول بالعرض درخت مثلاً و ماهیت آن، وجود عاقل و ماهیت آن، و معقول بالذات و ماهیت آن که مقصود و محل نزاع در اتحاد عاقل و عاقل و معقول و وجود عاقل است با وجود معقول بالذات که وجود معقول بالذات فی نفسه عین وجود عاقل است و در این راستا مباحث مهمی مورد بررسی قرار می‌گیرد. علامه طباطبائی و شهید مطهری معتقدند که اولاً اتحاد در تمام مراحل ادراک حسی، وهمی و خیال صورت می‌گیرد و علم چه تصوری و چه تصدیقی هم محل بحث است و علم حق تعالی و علم غیر باری تعالی در این مسئله یکسان است و دیگر مسائل. این نظریه با دلائل و براهینی متقن به اثبات رسیده است از جمله براهین می‌توان به برهان تضایف، ماده و صورت، وجوه و عرض اشاره کرد که علامه طباطبائی برهان آخری را با ابتکاری جالب بیان نموده است به اینکه علم شئ به شئ، حصول معلوم یا صورت ادراکی برای عالم است لذا حصول شئ نیز چیزی غیر از وجود آن نیست پس حصول معلوم برای عالم همان وجود معلوم نزد عالم است.... علامه طباطبائی به برهانی که صدرا در اثبات اتحاد به نام تضایف بیان کرده است مناقشه نموده است و شهید مطهری سخت به دفاع از اشکالات وارد پرداخته است. این مسئله ثمراتی دارد که از جمله می‌توان به اثبات «تجسم اعمال» و «علم الهی به ما سوا در مرحله ذات» اشاره کرد.

فهرست

۱	مقدمه
فصل اول : کلیات مفاهیم	
۴	بیان مسئله
۴	سؤال اصلی
۴	سؤالات فرعی
۵	فرضیه تحقیق
۵	پیشینه تحقیق
۶	اهمیت و ضرورت تحقیق
۷	روش تحقیق
۷	موانع و محدودیت ها
۷	زندگی علامه طباطبایی
۸	آثار علمی علامه
۱۰	زندگی شهید مطهری
۱۱	آثار شهید
۱۲	تحلیل واژه ها
۱۳	عقل و عاقل و معقول
۱۳	عقل در لغت

۱۴.....	عقل در اصطلاح
۱۴.....	اتحاد و اقسام آن
۱۵.....	اقسام ترکیب
۱۵.....	اقسام ترکیب حقیقی
۱۶.....	صور سه گانه اتحاد در بدو نظر
۱۶.....	اقسام نه گانه اتحاد
۱۹.....	اقسام اتحاد حقیقی
۲۱.....	عنوان عقل و عاقل و معقول
۲۱.....	وجه نام گذاری
۲۲.....	مقصود از علم و عالم و معلوم
۲۴.....	معقول بالذات و معقول بالعرض
۲۶.....	علم حضوری و علم حصولی
۳۰.....	ویژگیهای علم حضوری
۳۱.....	اقسام علم حضوری
۳۳.....	ویژگیهای علم حصولی
۳۱.....	فصل دوم: اتحاد عاقل و معقول از دیدگاه علامه طباطبائی ره
۳۷.....	چیستی علم
۳۹.....	خلاصه و نتایج
۴۰.....	علم وجود ظلی
۴۴.....	خلاصه و نتایج
۴۴.....	تحریر محل نزاع در اتحاد عقل و عاقل و معقول
۴۵.....	اتحاد در علم حضوری یا علم حصولی

..... ۵۰	خلاصه و نتایج
..... ۵۶	اتحاد در علم تصوری یا علم تصدیقی
..... ۵۷	خلاصه و نتایج
..... ۵۸	اتحاد در معلوم بالذات یا معلوم بالعرض
..... ۶۰	خلاصه و نتایج
..... ۶۱	اتحاد با همه‌ی مراتب ادراک یا خصوص مرتبه‌ی عقل
..... ۶۴	خلاصه و نتایج
..... ۶۴	اتحاد با صورت ذهنی یا موجودات عقلی و مثالی
..... ۶۶	خلاصه و نتایج
..... ۶۶	اتحاد مفهومی یا عینی
..... ۶۷	خلاصه و نتایج
..... ۶۷	اتحاد در علم به ذات یا علم به غیر
..... ۶۸	خلاصه و نتایج
..... ۶۹	اتحاد در علم خدا یا علم انسان
..... ۷۰	خلاصه و نتایج
..... ۷۱	ادله و براهین اتحاد عاقل و معقول
..... ۷۲	برهان جوهر و عرض
..... ۷۴	برهان تضاییف
..... ۷۹	برهان ماده و صورت
..... ۷۹	برهان دیگر
..... ۸۰	خلاصه و نتایج

۸۰.....	ثمرات اتحاد عاقل و معقول
	فصل سوم: اتحاد عاقل و معقول از دیدگاه شهید مرتضی مطهری ره
۸۴.....	چیستی علم و هستی آن از نگاه شهید مطهری
۸۶.....	خلاصه و نتایج
۸۷.....	علم و وجود ظلی
۸۹.....	خلاصه و نتایج
۸۷.....	تحریر محل نزاع اتحاد عقل و عاقل و معقول
۹۲.....	اتحاد در علم حصولی یا علم حضوری
۹۷.....	خلاصه و نتایج
۹۸.....	اتحاد در علم تصوری یا علم تصدیقی
۹۹.....	خلاصه و نتایج
۱۰۰.....	اتحاد در معلوم بالذات یا معلوم بالعرض
۱۰۱.....	خلاصه و نتایج
۱۰۲.....	اتحاد در همه مراتب علم یا خصوص مرتبی علم
۱۰۳.....	خلاصه و نتایج
۱۰۴.....	اتحاد مفهومی یا عینی
۱۰۴.....	خلاصه و نتایج
۱۰۶.....	اتحاد در علم به ذات یا علم به غیر
۱۰۸.....	خلاصه و نتایج
۱۰۹.....	اتحاد در علم خدا یا علم انسان
۱۱۰.....	خلاصه و نتایج
۱۱۰.....	ادله و براهین اتحاد عقل و عاقل و معقول

۱۱۷.....	خلاصه و نتایج
۱۱۷.....	اشکالات منکرین اتحاد عاقل و معقول
۱۲۱.....	خلاصه و نتایج
فصل چهارم : مقایسه‌ی دو دیدگاه علامه طباطبائی و شهید مطهری	
۱۲۲.....	موارد اتفاق نظر علامه طباطبائی و شهید مطهری در مسأله اتحاد عاقل و معقول
۱۳۱.....	اختلافات دیدگاه دو حکیم در باب اتحاد عقل و عاقل و معقول
۱۳۱.....	مقدمات مسأله اتحاد عاقل و معقول شهید مطهری
۱۳۳.....	برهان تضاییف و مقدمات آن
۱۳۴.....	مقدمه‌ی اول : اقسام صورت
۱۳۵.....	مقدمه‌ی دوم : صورت معقوله بالفعل وجودش فی نفسه و وجودش برای عاقل یکی است
۱۳۹.....	مقدمه‌ی سوم : معقولیت معقول و وجود معقول از برای عاقل مانند وجود سواد برای جسم نیست
۱۴۱.....	مقدمه‌ی چهارم : صورت معقوله مجرد از ماده همیشه معقول است مطلقاً
۱۴۳.....	مقدمه‌ی پنجم : متصایفان در قوه و فعل متکافثانند
خاتمه	
۱۴۶.....	خلاصه گیری و نتیجه گیری
۱۵۰.....	فهرست منابع

مقدمه

الحمد لله لمن علّم بالقلم، علّم الإنسان مالم يعلم و الصلوه و السلام على
المجلی الأئم، سید ولد آدم، المستشرق بنور عقله الكلی، عقول من تأخر و من تقدم .

يا واهب العقل لك المحامد الى جنابك انتهى المقاصد

بنام «العلم»، که کل معلوم هستی، از اوست . سیطره قهاریت «العلم» بر پیکر هستی، از
ازل شروع گشته و تا به سرمه گسترانیده شده، چرا که «العلم»، غیر را به علم خود آفریده است . «
العالم» همه اوست، که هیچ چیز و نا چیز، از حیطه معلومیت علم اوخارج نیست، چرا که غیر او نیست
معلوم ، همه به اذن او علمند و تا لایزال هستی هست، هستند و مدام در علم حضوری، حاضر. عالم
حقیقی را بقدر همت احمد (ص)، وسعت اندیشه علی(ع)، پاکی زهراء (س)، صداقت حسن (ع) و
صلاحت حسین(ع)، شاکرم که در بزم هستی اش هستم و در مكتب «وعلم آدم الاسماء کلهایش، خوشة
چین .

اما بعد ،

تاریخ تفکر بشر به همراه آفرینش انسان تا فرا سوی تاریخ بشر پیش می رود. هرگاه انسانی می
زیسته، اندیشه و تعقل را بعنوان یک ویژگی جدایی ناپذیر با خود داشته، و هر جا انسانی گام نهاده تعقل
و تفکر را با خود برده است. اما می توان گفت کهن ترین مجموعه هایی که صرفاً جنبه عقلی داشته
مربوط به حکماء یونان است. با ظهور اسلام و فرا خواندنش به فraigیری علم و دانش و عقل و تعقل، پایه
ی بزرگترین تمدنها و بالنده ترین فرهنگها در جهان پی ریزی شد .

مسلمانان در سایه‌ی تشویقهای رسول اکرم (ص) و جانشینان معصومش، به فراغتی انواع علوم پرداختند و آنان در پی سیاستهایی بعدها به دستور امرای وقت، مواريث علمی یونان، روم و ایران را به زبان عربی ترجمه کردند در این میان که علم فلسفه از آنجایی که متكلّف شناخت‌العلم و العالم (واجب الوجود) است لذا از امهات علوم عقلیه بلکه از حیث برهان قوی ترین واز نظر غایت شریف ترین و از جنبه‌ی منزلت و شوکت بلند مرتبه ترین علم‌ها بشمار می‌رود. در این راستا، این دانشمندان، توانستند عناصر مفید آنها را جذب و با تحقیقات خودشان، تواضع را تکمیل نموده و به کاوش و پژوهش و اقتباس و نقد آنها پیردازند.

قرنها گذشت، در این میان فیلسوفان بزرگی مانند خواجه نصیر الدین طوسی و شیخ بهایی و میرداماد، با اندیشه‌های تابناک خود برگنای فلسفه‌ی اسلامی افزوondند، تا نوبت رسید به صدرالدین شیرازی. وی با نبوغ و ابتکار خود نظام فلسفی جدیدی را ارایه نمود که در آن، با عناصر هماهنگی از فلسفه‌ی مشایی، اشراقی و مکافات عرفانی و تلفیق آنها با افکار ژرف و آراء ارزشمند خود، مکتبی را تأسیس کرد به نام «حکمت متعالیه».

در عصر حاضر نیز بسیاری از محققین عمر و همت خود را صرف تحصیل و تحقیق این فلسفه متعالیه کرده‌اند، که علامه‌ی کبیر و مفسر خبیر سید محمدحسین طباطبائی و شاگرد مبرزش شهید مرتضی مطهری از همین محققان هستند که در این راستا نهایت کوشش خود را در تحصیل فلسفه اسلامی و تحقق معارف إلهی مبذول داشته‌اند و کتب قیمه و آثار نفیسه‌ای از خود بر جای گذاشته‌اند.

در این رساله ما در پی بررسی یکی از مهمترین مباحث فلسفی بنام اتحاد عاقل و معقول از دیدگاه آن دو حکیم هستیم که صدرالمتألهین در مقام بیان اهمیت مسئله‌ی اتحاد عقل و عاقل و معقول می‌گوید: «این بحث در عین پیچیدگی، به لحاظ جایگاه و اهمیت آن در مباحث فلسفی؛ همانند منزلت و جایگاه چشم برای دیدن اشیاء و یا هم چون ستاره‌ای درخشان برای روشن کردن آسمان و زمین است».^۱

^۱- صدرالدین شیرازی، مجموعه رسائل فلسفی صدرالمتألهین، تصحیح حامد ناجی اصفهانی؛ ص ۶۳

فصل اول :

کلیات و مفاهیم

در

اتحاد عاقل و معقول

بیان مسئله

در میان مباحث فلسفه‌ی اسلامی مشکلترین و پردازش‌ترین بحث، مسئله‌ی اتحاد عقل و عاقل و معقول است. چراکه از قبل از اسلام مورد نظر و محل آراء حکما بوده و تا کنون هم در محافل علمی – فلسفی ادامه دارد. چرا که این نظریه، مسئله‌ای است که نه با تن، بلکه با جان آدمی و دریافت علم و حقیقت هستی رابطه دارد.

سخن از اتحاد عقل و عاقل و معقول، به تعبیری سخن از شناخت بُعدی از نفس و جان آدمی و شناخت خالق متعال در مقام فعل است که سرنوشت این ادراکات و ملکات را روشن نموده و به اثبات می‌رساند که هیچ فکری و هیچ ادراکی که مدرگ عالم قرار گرفته باشد نیست نشده، بلکه پایداره‌میشه هست چراکه جزء وجود آدمی شده و روز محشر هم با همین جان ساخته وارد صحنه‌ی قیامت می‌شویم.

سؤال اصلی

پرسشن اصلی این است که آیا از نظر علامه طباطبائی و شهید مطهری (ره) عقل و عاقل و معقول باهم متحددند؟

سؤالات فرعی

۱. دیدگاه علامه و شهید مطهری (ره) درباره اتحاد عقل و عاقل و معقول به طور کلی چیست؟
۲. آیا از نظر این دو حکیم طرف اتحاد معلوم بالذات است یا معلوم بالعرض؟

۳. از نظر شهید مطهری (ره) و علامه در مسئله اتحاد آیا تمام مصاديق ادراک (حاس و محسوس ، خیال و متخیل ، وهم و متوهم ، علم و عالم) مورد بحث است یا خصوص مرتبه ای عقل ؟
۴. آیا علم خدا و علم انسان از نظر علامه و شهید مطهری (ره) در مسئله اتحاد ، قابل طرح و بررسی هستند ؟
۵. آیا علم حصولی و علم حضوری داخل در بحث اتحاد عقل و عاقل و معقول هست یا خیر ؟

فرضیه‌ی تحقیق

به طور یقین علامه طباطبایی و شهید مطهری (ره) از پیروان حکمت متعالیه هستند و در تمام یا اکثر مسائل فلسفی تابع مکتب صدرالمتالهین (ره) و نیز در مسئله‌ی اتحاد عقل و عاقل و معقول هم آنها قائل به مسئله اتحاد هستند .

در بسیاری از مسائل شهید مطهری (ره) با استادش علامه طباطبایی هم عقیده بودند و می توان گفت آنها فقط در مسئله‌ی برهان تضایيف اختلاف جدی دارند که علامه برهان موسوم به تضایيف را اثبات کننده‌ی اتحاد نمی داند . برخلاف شهید مطهری (ره) که وی مدافع برهان تضایيف صدرالمتالهین (ره) شده و در چند مورد هم به اشکالات وارد به برهان تضایيف پاسخ می دهد .

پیشینه

مسئله اتحاد ، مسئله‌ای است که بطور جدی توسط فرفیوس و اساتیدش که قبل از اسلام می زیستند مطرح گردید اما بعد‌ها با گذشت تطورات بر این نظریه و رویرو شدن با انکار‌های سرخтанه حکماء مشاء پیشه ، این موضوع به حکیم متله و مدرس فلسفه‌ی مشاء و خبره‌ی در مکتب اشراف یعنی صدرالمتالهین (ره) رسید .

وی با در آمیختن شایسته و استادانه فلسفه‌ی اسلامی با قرآن و برهان و عرفان توانست مکتب متعالیه را با ابتکارات و نظرات ناب خود نظریه‌ها و مسائل فلسفه را تحت شعاع قرار دهد لذا در همین راستا مسئله‌ی اتحاد عقل و عاقل و معقول نیز هم سامان، تکمیل و میرهن گردید. که بعد از جناب صدرالمتالهین (ره)، حکمای معاصر هم در آثار خود به شرح، بسط و تقریر آن پرداخته‌اند.

از جمله‌ی آنها که رساله‌ی مستقل این درباره‌ی نوشته‌اند که می‌توان به سید میزا ابوالحسن رفیعی قزوینی و حسن حسن زاده‌ی آملی و أخیراً هم آقای حسین دیبا بنام نگرشی نوین بر مسئله اتحاد عقل و عاقل و معقول نگاشته‌اند، اشاره کرد. اما رساله‌ای مستقل در بیان دیدگاه شهید مطهری (ره) و علامه طباطبائی در این خصوص نشته است لذا تحقیق در نظرات علامه طباطبائی و شهید مطهری (ره) به عنوان اینکه این دو فیلسوف ناقل فلسفه از نسلی به نسلی دیگر هستند، ضرورت می‌نماید که آیا مباحثی را در مسئله اضافه و یا تقریر جدید نموده‌اند؟

اهمیت و ضرورت تحقیق

از آنجاییکه مسئله اتحاد عقل و عاقل و معقول و بطور کلی علم و عالم و معلوم از دیر زمانی است که مطرح بوده و هست و بعد از گذشت زمان از طرح آن با پذیرش و انکار حکمای اسلامی رویرو شده است که مسئله اتحاد به دست صدرالمتالهین (ره) افتاده که با پژوهش و بازورنمودن مسئله و تلفیق عرفان و برهان و قرآن، توانست مکتب متعالیه را پی‌ریزی کند. علامه طباطبائی هم که یکی از حکمای مبرز زمان این عصر بشمار می‌ورد متقل کننده میراث گذشتگان است و از طرفی پیرو و مروج مکتب متعالیه است وی و تلمیذش در این خصوص هم بیاناتی دارند که این رساله در پی کنکاش و بررسی آن موارد است.

مسئله‌ی اتحاد علم و عالم و معلوم مسئله‌ی مهمی است که هنوز نیاز به بررسی حکما و اندیشمندان فلسفه دارد چرا که مسئله، هنوز با چالشهای روپرتو است که با بهره وری مناسب می‌توان در حل بسیاری از احادیث مشکل در این خصوص استفاده کرد.

روش تحقیق

روش تحقیق در این رساله، کتابخانه‌ای بوده و از جهت هدف، بیشتر بنیادی و راهبردی است.

موانع و محدودیت‌ها

قطعاً هر تحقیقی مستلزم برخی شرایط، زمینه‌ها و ابزارهایی است که با فقدان هر یک تأثیر بسزایی در کاستی و ضعف آن بجا خواهد گذاشت. لذا پرداخته بودن و غامض بودن مسئله را می‌توان از مهمترین موانع و محدودیت این تحقیق نام برد.

زندگی و آثار علامه محمد حسین طباطبائی (ره)

برای بیان زندگی نامه‌ی علامه طباطبائی، مناسب ترین اثر نوشته‌ی است که به دست مبارک ایشان در معرفی خود، نگارش یافته است. ما نیز در معرفی علامه طباطبائی از آن نیز استفاده می‌کنیم:

محمد حسین طباطبائی در سال ۱۲۸۱ شمسی در تبریز در یک خانواده‌ی اصیل و عریق و پر افتخار و عظمت دیده به جهان گشود (). جد معروف خاندان طباطبائی، مرحوم سراج الدین عبدالوهاب حسنی حسینی که در سمرقند متولد و سپس به تبریز منتقل شده است و قبل از ظهرور دولت صفویه، شیخ‌الاسلام آذربایجان بوده است.

وی در سال ۹۲۰ که نبرد خونین میان دولت ایران و دولت عثمانی در گرفت ، وی به عنوان وساطت و خاموش کردن آتش جنگ ، راهی دربار سلطان سلیمان گردید و رسالت خود را انجام داد ولی به دستور سلیمان ، زندانی گردید و پس از مرگ سلطان سلیمان ، به دستور فرزند او سلطان سلیمان با کمال عزت و احترام از زندان آزاد گردید «^۱»

وی ظرف هفت سال و از سال ۱۲۹۷ هجری شمسی ، سطح حوزه را به پایان می رساند و در سال ۱۳۰۴ برای تکمیل تحصیلات خود عازم حوزه‌ی نجف می شود .

وی دروس خارج فقه و اصول را در طی شش سال و هم زمان در همین مدت دروس فلسفه‌ی اسلامی را از محضر استاد حسین بادکوبه‌ای منظومه‌ی سبزواری، اسفار ، و مشاعر صدرالمتألهین (ره) و شفای بوعلی و کتاب اثولوجیا و تمہید ابن ترکه و اخلاق مسکویه را تلمذ نموده است.

وی برای رسیدن به عمق و اعتلای فلسفه و همچنین به منظور آشنا شدن با طرز فکر برهانی و تقویت ذوق فلسفی به سفارش استاد خود به تعلیم ریاضیات پرداخته ، لذا به درس آقا سید ابوالقاسم خوانساری حاضر شده و یکدوره حساب و به درس آقا سید ابوالقاسم خوانساری حاضر شده و یکدوره حساب استدلالی و یک دوره حساب هندسه مسطحه و فضائی و جبر استدلالی را فراگرفت. جناب علامه در سال ۱۳۱۴ به زادگاه خود برمی گردد و به مدت ۱۰ سال در آنجا می ماند. اما وی سپس در سال ۱۳۳۵ زادگاه خود را ترک گفته و متوجه حوزه‌ی قم می شود و اشتغالات علمی را به طور جدی از سر می گیرد

آثار علمی

از جمله آثاری که وی تأثیف نموده است :

۱. المیزان فی تفسیر القرآن ۲۰ جلد

^۱- یادنامه‌ی مفسر کبیر علامه طباطبائی ، مقاله‌ی جعفر سبحانی ، ص ۴۹

۲. اصول فلسفه و روش رئالیسم ۵ جلد

۳. بداية الحکمة

۴. نهایة الحکمة

۵. حاشیه بر اسفرار اربعه ملاصدرا

۶. رساله ای در برهان

۷. رساله ای در معالطه

۸. رساله ای در تحلیل

۹. رساله ای در ترکیب

۱۰. رساله ای در اعتباریات

۱۱. رساله ای در نبوتات و منامات

۱۲. رساله ای در ذات

۱۳. رساله ای در افعال

۱۴. رساله ای در وسائط

۱۵. رساله ای در انسان قبل دنیا

۱۶. رساله ای در انسان در دنیا

۱۷. رساله ای در انسان بعد دنیا

۱۸. رساله ای در ولایت

۱۹. شیعه در اسلام

۲۰. قرآن در اسلام

۲۱. کتاب سلسله انساب طباطبائیان تبریز

۲۲. حاشیه بر کفاية الأصول

۲۳. وحی یا شعور مرموز